

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Тои 1/25
25.4.2025. године
Б е о г р а д

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Јелене Шкулић и Данка Лаушевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џеверданović Савковић, као записничара, у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, према трећем лицу – Друштву за грађевинарство, туризам и угоститељство "...", д.о.о. ... и др, одлучујући о жалбама пуномоћника Друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., адвоката Зорана Бајића, пуномоћника трећег лица Привредног друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., адвоката Ђорђа Никића, пуномоћника трећег лица АА, адвоката Драгана Траиловића и пуномоћника Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. .... у принудној ликвидацији, адвоката Вере Давидовић, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр. 5/24 од 10.10.2024. године, након одржаног рочишта, у смислу члана 48 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, дана 25.04.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба пуномоћника Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., у принудној ликвидацији, адвоката Вере Давидовић, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр. 5/24 од 10.10.2024. године, у ставу II изреке.

II

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе пуномоћника Друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., адвоката Зорана Бајића, пуномоћника трећег лица Привредног друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., адвоката Ђорђа Никића и пуномоћника трећег лица АА, адвоката Драгана Траиловића, изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр. 5/24 од 10.10.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр. 5/24 од 10.10.2024. године, у ставу I изреке, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал, за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела ОИК.С.бр. 21/09 од 10.03.2023. године, измењен дана 22.06.2023. године, па се од трећег лица Привредно друштво за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., одузима право својине на катастарским парцелама број ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., .., ..., ..., ..., ..., ...,..., ..., ...,..., .., ..., кат.парц. ... на којој се налази породична стамбена зграда површине 30 м2, кат.парц. ..., ..., .. и ... КО ..., укупне површине 47 хектара 70 ари и 78 м2, све уписане у лист непокретности број ... КО ..., Службе за катастар непокретности Мионица, као и право својине на непокретности и то катастарској парцели ... површине 2998 м2, кат.парц. ... површине 4418 м2, кат.парц. ... површине 1549 м2, кат.парц. ... површине 38 м2, кат.парц...., површине 8414 м2, кат.парц. ... површине 6540 м2, кат.пар. ... површине 5381 м2, кат.парц. ... површине 6305 м2, кат.парц. ... површине 3130 м2, кат.парц. ... површине 3281 м2, кат.парц. ... површине 2914 м2, кат.парц. ... површине 7711 м2, уписаних у лист непокретности ... КО ..., право својине на непокретности и то катастарској парцели ... површине 1.40,83 хектара, уписане у лист непокретности ... КО ..., раније у лист непокретности ... КО ..., право својине на непокретности и то катастарској парцели број ... површине 0,02,62 хектара уписане у лист непокретности ... КО ..., раније у лист непокретности број ... КО ..., на којој се налази викенд кућа, улица ... број ..., површине 51 м2, право својине на непокретности и то катастарској парцели број ... површине 0.16,58 хектара, уписане у лист непокретности ... КО ..., раније у лист у непокретности број ... КО ..., право својине на непокретности и то катастарској парцели број ..., површине 1.73,00 хектара, уписане у лист непокретности ... КО ..., ванкњижно власништво,

-камион марке "Mercedes Aktros 1843" број шасије ..., број мотора ..., регистарски број ..., жуте боје,

-ваљак марке "Cat catepillar" тип ознаке CS 563, серијског броја ..., година производње 2021, жуте боје,

-ротациона дробилица за камен на гусеницама, марке "Metso LT 1110", серијског броја ..., 250 KW, година производње 2004,

-грађевинска машина – гредер "Championa" Road Machinery limited, серијског броја ...,

-утоваривач марке "Terex" модел 77-61, АА, серијског броја ...,

-самоходна бушилица гусеничар марке "Halco 493" серијског броја ...

Ставом II изреке првостепеног решења, усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал, за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела ОИК.С. бр. 21/09 од 10.03.2023. године, измењен 22.06.2023. године, па се од правног следбеника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., АА, ЈМБГ ..., од оца ..., рођеног у ... ... године, са пребивалиштем у ..., ..., ..., одузима право коришћења земљишта на катастарској парцели број ... ... КО ..., површине

33а31м2, уписане у лист непокретности ... КО ... и прво коришћења земљишта на катастарској парцели број ... ..., КО ..., површине 24а53м2, уписана у лист непокретности ... КО ...

Против напред наведеног решења жалбе су изјавили:

-пуномоћник трећег лица Друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. Београд, адвокат Зоран Бајић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, сагласно члану 48 став 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, закаже рочиште на које ће позвати јавног тужиоца за организовани криминал, ББ, власника Привредног друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., пуномоћника истог, као и сведоке, лица ВВ, ГГ и ДД, те усвојити извођење доказа економско-финансијског вештачења, ради разјашњења третмана прихода правног лица, прецизирајући шта исти обухватају, односно да ли се, у конкретном случају, приходом сматра само нето доходак (плата) осуђеног, или се приходом правног лица сматрају средства остварена у оквиру пословања, при чему треба посебно узети у обзир и средства прибављена из кредита, које одговоре може дати само овлашћено стручно лице, у овом случају вештак економско-финансијске струке, као помоћни орган суда, како би суд могао расправити све спорне чињенице, а након тога донети на закону засновану одлуку;

-пуномоћник трећег лица Привредно друштво за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., адвокат Ђорђе Никић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, ожалбено решење Вишег суда у Београду, Посебног одељења Тои-По1 бр.5/24 од 10.10.2024. године, и то у ставу I, преиначи и Привредном друштву за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ... врати трајно одузету имовину;

-пуномоћник трећег лица АА, адвокат Драган Траиловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи став II изреку решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Тои-По1 бр.5/24 од дана 10.10.2024. године и обустави поступак према трећем лицу АА;

-пуномоћник Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., у принудној ликвидацији, адвокат Вера Давидовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Тои-По1 бр.5/24 од дана 10.10.2024. године, преиначи и обустави поступак према трећем лицу Привредном друштву за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ... у принудној ликвидацији, или одбије захтев за трајно одузимање имовине у односу на треће лице Привредно друштво за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., у принудној ликвидацији.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, у смислу одредбе члана 48 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, одржао је рочиште, у

присуству Јавног тужиоца за организовани криминал Наташе Трнинић, сведока- ББ, доведен од стране Јединице за заштиту, МУП РС-Дирекција полиције, пуномоћника трећег лица Друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., адвоката Зорана Бајића и Ђорђа Никића пуномоћника трећег лица АА, адвоката Драгана Траиловића и пуномоћника Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., у принудној ликвидацији, адвоката Александра Протића по заменичком пуномоћју за адвоката Веру Давидовић, па је, након изјашњења странака, читања доказа изведених током првостепеног поступка, те оцене доказа изведеног на рочишту, и након разматрања навода жалби, донео одлуку као у изреци решења.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, жалбу пуномоћника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., у принудној ликвидацији, адвоката Вере Давидовић, одбацио је као недозвољену, имајући у виду да је из дописа Агенције за привредне регистре Републике Србије БД 46297/2023 од 17.05.2023. године, утврђено да је Привредно друштво за изградњу и инжењеринг "...", дана 28.08.2019. године, престало да постоји, односно брисано је као последица ликвидације, при чему је ставом II изреке првостепеног решења, трајно одузета предметна имовина од правног следбеника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., АА. Наиме, захтевом Тужилаштва за органзовани криминал, за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела ОИК.С.бр. 21/09 од 10.03.2023. године, измењен дана 22.06.2023. године, алтернативно је постављен захтев према трећем лицу Привредном друштву за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., ... или правном следбенику трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., АА, ЈМБГ ..., од оца ..., рођеног у ..., са пребивалиштем у ..., ..., ..., па је првостепеним решењем имовина одузета, као у ставу II изреке, од правног следбеника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ...,АА, који је, у тренутку ликвидације наведеног предузећа, био члан са 100 % удела у капиталу. С тим у вези, на основу одредбе члана 48 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, ставом I изреке овог решења, жалба пуномоћника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., у принудној ликвидацији, адвоката Вере Давидовић, је одбачена као недозвољена, будући да је наведено предузеће дана 28.08.2019. године, престало да постоји, а имовина је одузета од његовог правног следбеника, АА.

Жалбама пуномоћника трећег лица Друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., побија се првостепено решење због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да ожалбено решење уопште нема разлога, или су у њему наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, који су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да о чињеницама која су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима решења о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност решења.

Такође, жалбом пуномоћника трећег лица АА, побија се првостепено решење у ставу II изреке, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека у наведеном делу неразумљива и нејасна.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, првостепено решење је, како у изреци, тако и у образложењу, јасно и разумљиво, садржи јасне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама важним за доношење одлуке да се трајно одузме имовина проистекла из кривичног дела од трећег лица Привредног друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ... и од правног следбеника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., АА, ближе наведена у изреци првостепеног решења, те је првостепени суд, за све своје закључке, изнео јасне и аргументоване разлоге које као правилне прихвата и овај суд.

У жалби пуномоћника трећег лица "...", адвоката Зорана Бајића, истиче се да је суд пропустио да наведе јасне разлоге о томе да ли је осуђени ББ, у временском интервалу од 10.04.2003. године до 25.03.2008. године, имао приходе у виду новчаних средстава, које је улагао у непокретности и покретности које су предмет овог поступка трајног одузимања.

Међутим, првостепени суд је анализом доказа утврдио да је осуђени ББ, према подацима ПИО Фонда и Пореске управе, имао уплаћене зараде у периоду од 08.06.1989. године до одјаве осигурања 20.06.1994. године, у укупном износу од 5.722.961,64 динара и да, бавећи се регистрованом делатношћу, у периоду од 2003. до 2006. године, није имао приходе, као и да је за 2008. годину за ПД "..." д.о.о., пословни приход 102.573,00 динара, пословни расход 99.111,00 динара, а нето добитак 3.047,00 динара, док је, са друге стране, утврђено да је имовина, која је предмет одузимања, укупне вредности од најмање 1.516.940,00 евра, и то имовина ПД "..." д.о.о. најмање 716.940 евра, а имовина ПД "..." д.о.о. 800.000 евра, чиме је првостепени суд правилно нашао да постоји очигледна несразмера између вредности имовине и законито стечених прихода осуђеног ББ, додатно имајући у виду и трошкове живота које је исти морао имати и вредности аутомобила које је у том периоду продавао, а које је претходно куповао, ценећи притом наводе и доказе који су предложени од стране пуномоћника трећих лица, а односе се на околност да је ББ имао законите приходе којима је стицао имовину за ПД "..." д.о.о, а на основу којих је првостепени суд правилно закључио да истима није утврђено да је именовани имао законите приходе у таквом износу да би могао стећи предметну имовину опредељене вредности.

У жалбама пуномоћника трећег лица "...", истиче се да судски поступак за трајно одузимање имовине, у свом контексту, зависи од прихода који ББ, који је власник привредног друштва, остварује од самосталне делатности, посебно преко његове ..., те се суд, у том смислу, ослања само на пореске пријаве и решења Управе прихода, Филијала Раковица, као и на неколико управних одлука чија садржина сугерише обрачун доприноса за социјално осигурање на основу исказаног паушалног прихода. Међутим, према ставу пуномоћника, ови документи не разјашњавају прецизне годишње приходе који се приписују ББ самосталним делатностима у вези са ...

Међутим, првостепени суд је имао у виду наводе осуђеног ББ, који се односе на то да је остваривао приходе обављајући самосталну делатност, као и да за питање његових прихода нису релевантне само пореске пријаве и решења Пореске управе, Филијале Раковица, имајући у виду да се његова ... води на адреси друге општине, па је, с тим у вези, првостепени суд правилно нашао да из приложених решења Пореске

управе, Филијала Чукарица бр. 431-3А/2956 од 29.04.2010. године, бр. 431-3А-3408 од 08.06.2009. године, бр. 431-3А/3215 од 30.05.2008. године, бр. 431/3А/570s од 08.08.2007. године, бр. 431-3А/652s од 25.04.2006. године, бр. 432-3АС/655SM од 12.08.2005. године и 431-32/4046V.1. од 17.09.2002. године, произилази колики су износи коначног задужења за социјално осигурање на приходе од обављања самосталне делатности за означене периоде, односно године, а који износ је обрачунат с обзиром на висину паушалног прихода односно добити, тако да се из истих не може утврдити конкретан и тачан износ годишњих прихода од обављања самосталне делатности за ББ за..., док из решења Пореске управе, Филијала Раковица бр. 431-1В-1024D, произилази да је у истом означена опорезива добит – пореска основица за утврђивање коначног износа на доходак грађана на приходе од самосталне делатности за ББ за..., за период од 01.01.2003. године до 31.12.2023. године, у износу од 1.718.985,00 динара (што према средњем курсу НБС на дан 31.12.2003. године износи 25.164,47 евра), при чему се из образложења решења не може утврдити на који начин је утврђена пореска основица, а један од набројаних и могућих начина је принцип упоређивања са просечном бруто зарадом, односно платом запослених код правних лица и предузетника у истој или сличној делатности која се обавља под приближно једнаким условима, а из прве стране решења Пореске управе, Филијала Раковица број 431-1В/4530 произилази да је у истом означена пореска добит – пореска основица за утврђивање коначног износа на доходак грађана на приходе од самосталне делатности за ББ ..., за периоду од 18.07.2003. године до 31.12.2003. године, у износу од 383.124,00 динара (што према средњем курсу НБС на дан 31.12.2003. године износи 6.228,64 евра).

Жалбом пуномоћника трећег лица "...", адвоката Зорана Бајића, указује се на пословање привредног друштва "..." д.о.о. ..., чија је претежна пословна делатност 4120 - Изградња стамбених и нестамбених зграда, а које је основано 17.07.2006. године и које се бавило својом основном делатношћу, што је резултирало продајом изграђених стамбених објеката или њихових посебних делова.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, прихвата као правилан став првостепеног суда да у ситуацији у којој је осуђени ББ дана 17.07.2006. године основао привредни субјект, овде треће лице Друштво за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ..., са новчаним капиталом од 500 евра, од тога унето 250 евра, и у којој није реално имао законских прихода, како је напред приказано, да финансира пословање привредног друштва које се бавило станоградњом, а при чему се у Уговорима о заједничкој градњи (Уговор о заједничкој ортачкој изградњи објекта, закључен у Београду 02.03.2007. године, између ЂЂ и Предузећа "...", Уговор о заједничкој изградњи објекта, закључен у Београду 07.06.2007. године, између Предузећа "..." и Предузећа "..."), који су достављени као доказ од стране пуномоћника трећег лица, наводи да ће Друштво за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ... финансирати целокупну градњу станова, несумњиво је да наведена средства за станоградњу не потичу из легалних прихода, па самим тим ни средства од продаје изграђених станова се не могу сматрати законитим приходима. Такође, суд је имао у виду и чињеницу да у неком тренутку треће лице Друштво за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о. ... остварује приходе продајом станова на две локације у .., при чему такви приходи нису приказани у годишњем финансијском извештају за 2008. годину, из ког произилази да је за ту годину пословни приход 102.573,00 динара, па је, с тим у вези, првостепени суд правилно нашао да такви приходи, као средства на основу

којих је треће лице финансирало право својине на непокретности, односно машинама које су основно средство ПД "..." д.о.о. које су предмет одузимања, нису изворно законити приходи, јер је изградња станова финасирана средствима која не потичу из законитих прихода, због чега је првостепени суд правилно наведену имовину третирао као имовину која проистиче из кривичног дела, додатно имајући у виду чињеницу да је осуђени, испитан на главном рочишту за трајно одузимање имовине, навео да је лично својим средствима финансирао куповину наведених непокретности, а које је после, како је навео, уносио у фирму.

Даље, у жалбама пуномоћника трећег лица "...", истиче се чињеница да је осуђени ББ имао законита средства за пословање и куповину имовине за "...", а која потичу, између осталог, из Уговора о кредиту са пословним банкама од 10.04.2003. године и 31.08.2004. године, у износу од по 30.000 евра.

Првостепени суд је имао у виду напред наведену чињеницу, коју су пуномоћници трећег лица истицали и у првостепеном поступку, те је правилно нашао да чињеница да је осуђеном ББ, на основу Уговора о кредиту са "Micro Finance Bank" и "ProCredit Bank" дана 10.04.2003. године и 31.08.2004. године, исплаћен укупан износ од 60.000 евра, не указује да је тим средствима, као законитим приходима, куповао, односно стицао непокретности или возила тј. машине, које су предмет одузимања, при чему није ни указано које конкретно непокретности или возила је управо тим средствима набавио, нити је изведеним доказима утврђено да је окривљени имао законите приходе којима је финансирао делатност и куповину имовине за "..." д.о.о. Наиме, правилан је став првостепеног суда да је уговор о кредиту двострано обавезан, теретан уговор, а конкретно Уговором о кредиту "Micro Finance Bank" од 10.04.2003. године, предвиђено је да се корисник кредита ББ обавезује да на износ кредита плаћа банци камату по стопи од 1,75% на месечном нивоу, почев од дана исплате кредита и да је корисник кредита дужан да банци, у року од 18 месеци у једнаким месечним ратама, према предвиђеном редоследу отплате, врати кредит, а Уговором о кредиту са "ProCredit Bank" од 31.08.2004. године, такође је предвиђено да се корисник кредита обавезује да на износ кредита плаћа банци камату по стопи од 1,60% на месечном нивоу и да је дужан да банци врати кредит у року од 18 месеци, у ратама, сходно распореду отплате, што значи да је осуђени, према одредбама уговора, суму новца од 30.000 евра, по Уговору о кредиту од 10.04.2003. године, увећано за износ камате, вратио банци закључно са 10.10.2004. године, а износ новца од 30.000 евра, по кредиту од 31.08.2004. године, увећан за износ уговорене камате, вратио банци закључно са 31.02.2005. године. Имајући у виду наведено, правилан је закључак првостепеног суда да се новац, у износу од 60.000 евра, исплаћен по основу кредита, не може сматрати приходом, а посебно не приходом којим је стечена имовина која је предмет одузимања, посебно имајући у виду време када су закључени уговори о кредити и предвиђени период отплате и време када је основано ПД "..." и када је стечена имовина која је предмет захтева, односно да је оснивање привредног друштва и стицање предметне имовине уследило по протеку значајног временског периода од када су кредити реализовани и који су дакле, пре стицања имовине, према уговорним одредбама морали бити враћени банкама, при чему су издаци за инвестирање градње, а што је опште позната чињеница, далеко изнад вредности прихода остварених кредитним линијама.

У жалби пуномоћника трећег лица "...", адвоката Зорана Бајића, истиче се да су,

у односу на привремено одузете грађевинске машине, које представљају основна средства ПД "...", достављени докази да су неке од машина власништво предузећа, а неке нису.

Међутим, првостепени суд је правилно поступио када је на исти начин третирао машине које су предмет захтева, и то како машине које представљају основно средство правног лица "..." (камион марке "Mercedes Aktros 1843", ротациона дробилица за камен, на гусеницама, марке "Metso LT1119, самоходна бушилица гусеничар марке "Halco 493"), тако и остале машине за које се не наводи да су основна средства трећег лица (ваљак марке "CAT Catepillar", грађевинска машина – гредер "Champion" Road Machinery Limited, утоваривач марке "Terex"), имајући у виду да су наведене машине, које нису основно средство предузећа, биле у поседу предузећа "...", а из доказа изведених током овог поступка, и то пре свега службених белешки о обавештењима примљеним од грађана ГГ, ЕЕ и ЖЖ, произилази да је предузеће "...", на челу са овлашћеним лицем ЕЕ, било упознато како са локацијом, тако и са премештањима машина када је започет кривични поступак, односно поступак привременог одузимања имовине, односно да је предузеће "..." финансирало све поправке машина код лица које их је одржавало, а што је за суд било опредељујуће да утврди фактичко власништво над тим машинама. При томе, суд је имао у виду и потврду о регистрацији за утоваривач марке "Terex", те чињеницу да је издата на име лица ЗЗ, али како је и наведена машина била предмет манипулисања, у смислу да је преношена на различите локације, од стране директора трећег лица "...", дакле да је исти био властан да истом на такав начин располаже, као и да је наведена машина такође, као и остале, сервисирана, а које трошкове је сносило овде треће лице, те да је ББ изјавио да наведена машина није преведена јер су се људи испрепадали када се све десило, то је правилан став првостепеног суда да доказ, у виду потврде о регистрацији, не доводи у сумњу закључак, донесен на основу свих доказа изведених током главног рочишта, да је наведена машина фактичко власништво Друштва за грађевинарство, туризам и угоститељство "..." д.о.о., овде трећег лица, те да иста, као и остале машине и имовина у виду непокретности, произилази из кривичног дела, правилно налазећи да вредност свих ствари, које су предмет одузимања, далеко превазилази висину законитих прихода које је поседовао оснивач трећег лица, осуђени ББ.

Пуномоћници трећег лица "...", у жалбама истичу постојање Споразума о раскиду уговора о купопродаји од 21.04.2005. године, којим је констатовано да је продавац ("БМГ"), исплатио износ од 142.000 евра (двоструки износ капаре), а све у циљу избегавања одговорности за довођење у заблуду претходног купца ББ.

Првостепени суд је такође имао у виду и ове тврдње пуномоћника трећег лица, као и самог осуђеног ББ, истицане у току првостепеног поступка, а које су имале за циљ да укажу да је осуђени имао законитих прихода, односно да је део прихода остварио и наплатом дуплог износа од купопродајне цене (142.000 евра) од ИИ који му је наводно исти износ и исплатио, али је, с тим у вези, правилно нашао да није извесно доказано да је купац исплатио купопродајну цену, нити да је продавац ИИ исплатио дупли износ купопродајне цене ББ, с обзиром да то не произилази из било какве исправе која недвосмислено то потврђује, као што је евентуално кретање по рачуну банке или друге финансијске институције.

Осим тога, првостепени суд је имао у виду и доказе у виду потврде "Raiffeisen Banke" да је на дан 17.05.2007. године, осуђени ББ имао на рачуну новчани износ од 140.000 евра, као и наводе осуђеног да се бавио препродајом кола и доказе у виду купопродајних уговора, на шта се све указује и изјављеним жалбама пуномоћника трећег лица "...", па је, с тим у вези, правилно нашао да основи и законитост поседовања наведеног износа на банковном рачуну, ни на који начин нису доказани, нити је било законитих прихода којима би осуђени ББ финансирао споменуту трговину возила, односно није доказана законитост прихода којима би осуђени прво долазио у посед возила која би касније продавао, из ког разлога наведени новчани износ на банковном рачуну, као и приход од препродаје аутомобила, првостепени суд правилно није могао сматрати законитим приходима осуђеног ББ.

У жалбама пуномоћника трећег лица "...", указује се на позајмицу учињену од стране ЈЈ ББ, у износу од 350.000 евра, позивањем на потврду оверену пред Другим општинским судом у Београду I/2 Ов.бр.1778/2008 од 08.02.2008. године, уз указивање на доказе који се односе на прилив новца код зајмодавца, и то у временском периоду од 05.07.2007. године до 01.08.2008. године, у укупном износу од 37.876.965,00 динара, односно 465.333,46 евра.

Наведене тврдње, како пуномоћника трећег лица, тако и самог осуђеног ББ, првостепени суд је имао у виду, па је правилно нашао да чињеница да је ЈЈ, за кога се наводи да је зајмодавац, неколико дана пре наводне позајмице, од акција имао прилив новца на рачун, у износу од 160.336,48 евра, као и да је, у периоду пре тога, имао периодично приливе новца на рачуну, а потом и готовинске исплате, односно да је та средства подизао са рачуна, не значи да је несумњиво утврђено да је наведено лице позајмило осуђеном ББ износ од 350.000 евра, будући да је, у том смислу, достављена потврда у копији од 08.02.2008. године, у којој се наводи да ББ својим потписом потврђује да је на име пријатељске позајмице од ЈЈ примио износ од 350.000 евра и да се обавезује да ће наведени износ вратити најкасније за 24 месеца, која је потписана од стране ББ и ЈЈ, при чему су, пред судом, оверени потписи на потврди, односно од стране суда је, као органа овере, само потврђено да су, подносиоци исправе, потпис на потврди признали за свој, због чега се, према правилном ставу првостепеног суда, наведена потврда, а у одсуству других доказа, не може сматрати аутентичном и веродостојном исправом у погледу њене садржине, односно истом се не потврђује на несумњив начин да се оно што се у њој наводи заиста и догодило, додатно имајући у виду да се у потврди не наводи начин пријема новца (да ли је у питању готовина или новчана трансакција), а ради се о изузетно великом новчаном износу, што значи да није могла да буде утврђена тачност тврдње ни токовима новца у финансијским институцијама, при чему је оваква потврда, која би са становишта осуђеног и пуномоћника трећих лица, требала у овом случају да буде кључни доказ који потврђује порекло новца, предата суду тек у поступку трајног одузимања имовине. Осим тога, до дана када је, како се наводи примио позајмицу у наведеном износу, дана 08.02.2008. године, осуђени ББ је већ купио за "..." д.о.о. део имовине и то претежни део, опредељено по вредности, која је предмет одузимања, и то непокретности укупне вредности од 300.000 евра, дана 07.08.2007. године, непокретености укупне вредности од 13.000 евра, дана 29.08.2007. године, непокретности укупне вредности од 12.560 евра, дана 21.09.2007. године, непокретности укупне вредности од 61.127,45 евра, дана 16.11.2007. године, непокретности укупне вредности од 9.911,25 евра, дана 04.12.2007.

године и непокретности укупне вредности од 33.920,55 евра, дана 10.12.2007. године, због чега, према правилном закључку првостепеног суда, предложеним и изведеним доказима није извесно доказано да је новац, којим је стицао односно куповао имовину која је предмет одузимања, законит приход и да је уопште био реализован и приход из наводне пријатељске позајмице од JJ.

Дакле, предметна имовина, и покретна и непокретна, коју је стекао осуђени ББ, и коју је, како је сам навео, унео, односно пренео на треће лице ПД "..." д.о.о, у укупној је вредности од 716.940 евра (с тим што је остала неутврђена вредност две машине, ваљка марке "Cat catepillar" и гредера "Champion Road Machinery Limited"), док је вредност имовине, коју је осуђени стекао као једини оснивач трећег лица - ПД "..." д.о.о, 800.000 евра, што значи да је укупна вредност имовине, која је предмет захтева, а за коју је утврђено да је имовина осуђеног која је пренета на трећа лица, од најмање 1.516.940 евра. При томе, из изведених доказа произилази да је претежни део предметне имовине, опредељено по укупној вредности, стечен у периоду од 04.12.2006. године (вредност права коришћења катастарских парцела ...и ... уписаних у Л.Н. ... КО ... - 800.000 евра, у моменту када је осуђени ББ постао једини оснивач и наведена имовина део његовог оснивачког удела) до 26.05.2008. године, дакле за годину и по дана, осим кат.парцеле ... уписане у Л.Н. ... КО ..., стечене 28.04.2009. године, у вредности од 7.800 евра и камион марке "Mercedes Actros 1843" стечен 23.04.2009. године, у вредности од 1.380.416,52 динара (14.748,03 евра).

У жалби пуномоћника трећег лица "...", адвоката Зорана Бајића, истиче се да побијаним решењем није на јасан начин утврђено како је дошло до правног посла ИИ и ББ, као и на који начин је дошло до његовог изласка из ПД "...".

Међутим, Апелациони суд у Београд, Посебно одељење, налази да су изнети жалбени наводи неосновани, будући да је првостепени суд у образложењу изнео, у погледу ове одлучне чињенице, јасне и аргументоване разлоге.

Наиме, на основу изведених доказа првостепени суд је утврдио да је дана 23.05.2006. године, основано Привредно друштво за изградњу и инжењеринг "..." од стране ББ, са новачним улогом од 500 евра и од стране "...", са неновчаним улогом од 800.000 евра, у непокретностима, односно у виду права коришћења на парцелама број ... ... КО ... и број ... ... КО ..., које су предмет одузимања у овом поступку. На основу уговора о купопродаји удела од 06.06.2006. године и уговора о преносу удела и иступању из друштва од 08.06.2006. године, потом уговора о купопродаји удела од 05.07.2006. године и уговора о изменама и допунама оснивачког акта од 20.07.2006. године, те уговора о купопродаји удела од 04.12.2006. године и уговора о изменама и допунама оснивачког акта за Привредно друштво "...", утврђено је да је ББ постао једини оснивач Привредног друштва "...", са уделом у капиталу од 100%, а који чине 500 евра новчаног капита и неновчани капитал у износу од 800.000 евра, у виду права коришћења на земљишту, које је предмет одузимања.

Правилан је закључак првостепеног суда да, како осуђени ББ, као стицалац удела у Привредном друштву за изградњу и инжењеринг "...", а како је то претходно наведено и образложено, није имао законитих прихода за куповину оснивачких удела, на основу којих купопродаја је постао једини оснивач и носилац капитала у висини од

100%, а самим тим и неновчаног капитала привредног друштва, који чини право коришћења катастарских парцела које су предмет одузимања, укупне вредности од 800.000 евра, то је утврђено да је стечена имовина заправо имовина проистекла из кривичног дела.

У жалби пуномоћника трећег лица АА, адвоката Драгана Траиловића, истиче се да, у складу са одредбом члана 38 став 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, захтев тужилаштва, као и одлука по том захтеву, морају садржати доказе да је правни следбеник наследио имовину проистеклу из кривичног дела, односно, у односу на треће лице, доказе да је на треће лице пренета имовина у циљу осујећења и одузимања, док у ожалбеном решењу не постоји ниједна реченица којом суд образлаже да је имовина ББ пренета на треће лице или на правног следбеника. Такође се указује и на пресуду Вишег суда у Београду П-384/13 од 25.02.2014. године, као и на пресуду Привредног суда у Београду П-1344/2013 од 22.12.2016. године, на коју се указује и жалбом пуномоћника трећег лица "...", адвоката Зорана Бајића.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно поступио када је трајно одузео право коришћења земљишта на катастарским парцелама број ... и број ... ... КО ..., од правног следбеника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., АА, имајући у виду да из дописа Агенције за привредне регистре Републике Србије БД 46297/2023 од 17.05.2023. године, произилази да је Привредно друштво за изградњу и инжењеринг "..." брисано као последица ликвидације, а да су, у смислу члана 548 Закона о привредним друштвима, правни следбеници чланови према регистрованом уделу. Чињеница да је АА лице које је било уписано у регистар као члан са 100% удела у капиталу, и које својство је имао и у тренутку ликвидације правног лица, према правилном ставу првостепеног суда, управо указује да је наведени удео пренет на АА, у циљу осујећења одузимања имовине од стране осуђеног ББ, у виду његовог удела у трећем лицу Привредном друштву за изградњу и инжењеринг "...". Наиме, првостепени суд је имао у виду да су, у парничном поступку, пресудом Вишег суда у Београду П.бр.384/13 од 25.02.2014. године, раскинути уговор о изменама и допунама оснивачког акта за Привредно друштво "..." Ов.бр.18578/2006 оверен 21.06.2006. године и уговор о изменама и допунама оснивачког акта за Привредно друштво "..." Ов.бр.33196/2006 од 04.12.2006. године, тужиоца ИИ и туженог ББ, на основу којих уговора је осуђени ББ стекао удео од 100% у капиталу Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "...", а то је, према правилном ставу првостепеног суда, учињено како би се омогућило даље располагање капиталом ПД "..." и осујетило одузимање предметне имовине, па је тако ИИ свој удео пренео на ... АА, овде правног следбеника трећег лица. Правилност закључка првостепеног суда, да се ради о располагањима која су имала за циљ осујећење одузимања имовине, тако што ће се из власничке структуре у потпуности искључити осуђени ББ, али не неким правним послом, већ одлуком суда, произилази како из чињенице да је наведено располагање предузето након покретања кривичног поступка и поступка одузимања имовине, тако и из чињенице да је донета споменута пресуда због пропуштања, која у овој ситуацији, према правилном ставу првостепеног суда, представља класичан облик "диспонирања" одређеним правом, с обзиром да је довољно да тужена страна, у овом случају осуђени ББ, не поднесе одговор на тужбу у законом предвиђеном року.

Такође, првостепени суд је имао у виду и пресуду Привредног суда у Београду П.бр.1344/2013 од 22.12.2016. године, којом је утврђено да уговор о купопродаји удела, закључен дана 26.05.2006. године, између првотуженог ИИ и "...", уговор о преносу удела и иступању из друштва и изменама и допунама оснивачког акта за Привредно друштво "...", закључен дана 08.06.2006. године, између "..." и друготуженог ББ и првотуженог ИИ, као новог оснивача, уговор о купопродаји удела, закључен дана 05.06.2006. године, између друготуженог ББ и првотуженог ИИ, као продавца, уговор о изменама и допунама оснивачког акта за Привредно друштво "...", закључен дана 20.07.2006. године, између друготуженог ББ, као оснивача и првотуженог ИИ, као оснивача-члана, уговор о купопродаји удела, закључен дана 04.12.2006. године, између првотуженог ИИ као продавца и друготуженог ББ, као купца и уговор о изменама и допунама оснивачког акта за Привредно друштво "...", закључен дана 04.12.2006. године, између друготуженог ББ, као основача члана и првотуженог ИИ, као оснивача члана, немају правно дејство према стечајној маси, као и да су, наведеном пресудом, обавезани првотужени ИИ, друготужени ББ и трећетужени Привредно друштво за изградњу и инжењеринг "...", да у стечајну масу стечајног дужника, -"..." д.о.о. ..., врате непокретности тј. неизграђено градско-грађевинско земљиште у КО ..., која се састоји од кат. парцеле број ... и кат. парцеле број ... Међутим, првостепени суд је правилно нашао да наведена пресуда није од утицаја на другачију одлуку суда у овој правној ствари, имајући у виду да суд, у поступку трајног одузимања имовине, није везан одлуком суда у парничном поступку, како је то и предвиђено одредбом члана 17 став 3 Закона о кривичном поступку, чију сходну примену прописује и одредба члана 4 став 4 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Наиме, у конкретном случају предмет поступка, по захтеву за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, је утврђивање да ли постоји очигледна несразмера између вредности имовине власника (окривљени, окривљени-сарадник, оставилац, правни следбеник или треће лице), која је предмет одузимања и његових законитих прихода, па како је утврђено постојање наведене очигледне несразмере, а како је као носилац права коришћења на наведеним парцелама, у релевантним регистрима (лист непокретности број ... КО ... од 09.04.2010. године), уписано Привредно друштво за изградњу и инжењеринг "...", то је првостепени суд правилно донео одлуку као у ставу II изреке свог решења, а утврђивање права која су проистекла из овакве одлуке и евентуална заштита права и обештећење осталих учесника правних односа, који су претходили стицању имовине која је проистекла из кривичног дела, могу бити предмет неког другог поступка.

У жалби пуномоћника трећег лица АА, адвоката Драгана Траиловића, истиче се приговор застарелости, имајући у виду неспорну чињеницу да је Привредно друштво "..." д.о.о. ..., брисано из реигстра АПР, дана 28.08.2019. године, те сходно одредбама члана 548 став 4 Закона о привредним друштвима, потраживања поверицала друштва, према контролним члановима друштва са ограниченом одговорношћу, у које спада овде треће лице АА, застаревају у року од три године од дана брисања друштва из регистра, док је поступак против њега покренут захтевом тужилаштва од 22.06.2023. године.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, изнети жалбени наводи су неосновани, односно истима се не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке првостепеног суда, донете у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, у којем се примењује Закон о одузимању имовине

проистекле из кривичног дела, а у којем су се утврђивале околности које указују да је имовина проистекла из кривичног дела, односно околности које указују на постојање очигледне несразмере између имовине и законитих прихода осуђеног ББ, те утврђивано да је имовина проистекла из кривичног дела пренета на треће лице у циљу осујећења одузимања, тако да се, у конкретном случају, не ради о потраживању поверилаца према привредном друштву.

Жалбама пуномоћника трећег лица "...", оспорава се одлука првостепеног суда да одбије предлоге пуномоћника трећег лица "..." д.о.о. ..., да се у доказном поступку, у својству сведока, испитају лица ВВ, ГГ и ДД, као и да се одреди финансијско вештачење на околност пословања предузећа "..." д.о.о.

Међутим, према налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно поступио када је наведене предлоге пуномоћника трећег лица ПД "..." одбио као сувишне, с обзиром на већ изведене доказе, те утврђено чињенично стање, правилно налазећи да за утврђивање чињеничног стања, које се односи на висину прихода осуђеног ББ, међу којима су и приходи од пословања ПД "..." д.о.о, није потребно стручно знање вештака за економско-финансијску област, с обзиром на расположиве податке који су утврђени из изведених доказа, при чему је питање законитости прихода осуђеног и трећих лица, правно питање, а утврђивање и оцена правних питања је у искључивој и апсолутној надлежности суда, сходно одредби члана 113 став 2 ЗКП.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, на рочишту је извршио увид у записник о поравнању, закључен пред Основним судом у Ваљеву под бројем Р3.720/10 од 29.10.2010. године, достављен од стране ББ, оценивши да је исти без утицаја на другачију одлуку суда.

Наиме, предметно поравнање закључено је дана 29.10.2010. године, између предлагача ГГ и заступника – директора противника предлагача предузећа "..." д.о.о. ЕЕ, који прихвата да се, због неиспуњења обавезе из уговора, који су странке закључиле дана 07.08.2007. године, пред Општинским судо у Љигу под Ов.бр.1153/07, исти раскине и да се, по основу раскида овог уговора, предлагачу ГГ из ..., врате парцеле које су биле предмет купопродајног уговора, ближе наведене у поравнању.

Приликом давања изјаве, у смислу чланан 504ђ ЗКП, ГГ је навео да је, почетком маја 2007. године, са ББ, као власником предузећа "..." из ..., започео преговоре о продаји каменолома, у власништву фирме ГГ, а који су коначно резултирали закључењем уговора дана 07.08.2007. године, којом приликом су постигли договор да износ купопродајне цене поменутог каменолома буде 300.000 евра, те да је истог дана, када је закључен уговор, потписан и анекс истог, којим је регулисана динамика плаћања.

Увидом у списе РГЗ, Служба за катастар непокретности Љиг, број предмета 952-02-406/2007 утврђено је да је решењем РГЗ – Службе за катастар непокретности Љиг, од дана 06.09.2007. године, у листу непокретности број ... КО ..., уписано право својине у корист "..." д.о.о. ..., на катастарским парцелама (које су и предмет наведеног поравнања), а на основу приложеног уговора о купопродаји, закљученим дана

07.08.2007. године, овереним пред Општинским судом у Љигу под Ов.бр.1153/07 између ГГ, као продавца, и предузећа "..." д.о.о. ..., као купца, у коме је наведено да је купопродајну цену од 300.000 евра купац исплатио продавцу у целости и ушао у посед наведених непокретности.

Имајући у виду да је из изведених доказа утврђено да је предузеће "..." д.о.о. ..., као купац, купопродајну цену од 300.000 евра, продавцу исплатио у целости и ушао у посед предметних непокретности, те да је ГГ свој исказ дао 06.05.2010. године, према оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, поравнање са записника састављеног пред Основним судом у Ваљеву дана 29.10.2010. године, а након покретања кривичног поступка и поступка одузимања имовине, представља покушај осујећења одузимања имовине у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела.

Имајући у виду чињенично стање, несумњиво утврђено у поступку за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, Апелациони суд у Београду је одбио, као сувишне, предлоге пуномоћника трећег лица "..." д.о.о. ..., адвоката Зорана Бајића и Ђорђа Никића, да се у допуни доказног поступка, пред Апелационим судом у Београду, Посебно одељење, одреди економско-финансијско вештачење, на околност пословања предузећа "...", као и да се у својству сведока саслушају ВВ, ГГ и ДД.

С обзиром да су током предметног поступка за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела, изведени сви потребни докази, правилно цењени од стране првостепеног суда, Апелациони суд у Београду налази да су, у конкретном случају, испуњени сви законски услови да се од трећих лица, привредног друштва "..." д.о.о. ... и правног следбеника трећег лица Привредног друштва за изградњу и инжењеринг "..." д.о.о. ..., АА, трајно одузме имовина, наведена у изреци првостепеног решења. Односно, утврђено је постојање околности које указују на очигледну несразмеру између имовине и законитих прихода осуђеног ББ, која је пренета на трећа лица, у циљу осујећења одузимања а разлог који оправдава потребу за трајним одузимањем предметне имовине, садржан је у начелу правичности да се трајно одузме имовина од лица коме је она незаконито припала, односно да правни поредак не дозвољава богаћење на основу криминалне активности.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 48 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, донео је одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник **Председник већа-судија**
Росанда Џевердановић Савковић,с.р. **Снежана Јовановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић